

Abstrakt

Niniejsza praca została poświęcona zagadnieniu kryzysu emocjonalnego jako przyczyny unifikacyjnej i prokreacyjnej funkcji małżeństwa. Jest to temat aktualny i naukowo ważny, choć mało dotąd opracowany. Różne są jego przyczyny i mogą one prowadzić nie tylko do osłabienia więzi małżeńskiej, ale nawet do rozpadu tej społecznie ważnej wspólnoty. Dlatego doświadczając ich należy szukać pomocy u innych ludzi bądź instytucji, pamiętając, że kryzys nie musi oznaczać zmiany na gorsze. Może on stać się początkiem czegoś nowego i dobrego.

Głównym celem niniejszej rozprawy doktorskiej jest więc omówienie podstawowych przyczyn zaburzeń emocjonalnych, a także dostrzeżenie ich wpływu na zaburzenia emocjonalne w aspekcie unifikacyjnym i prokreacyjnym małżonków. Analizie poddany został zgromadzony materiał, w tym opracowania dotyczące współczesnej rodziny, jej sytuacji w XXI wieku w aspekcie psychologicznym, pedagogicznym i społecznym.

Materiały te w szczególny sposób nadają się do przebadania przy zastosowaniu metody historyczno-porównawczej, analizy językowej oraz analizy treści, przy czym ta ostatnia okazała się szczególnie pożyteczna. Wykorzystana też została metoda syntezy.

Punktem wyjściowym rozważań jest więc przedstawienie najczęstszych przyczyn zaburzeń emocjonalnych małżonków. Zwrócono uwagę na stresy zawodowe i środowiskowe, a także na pośpiech cywilizacyjny. Z jednej strony zmiany społeczne powodują, że rodzina może wydawać się obciążeniem w utrzymaniu się na rynku pracy i przeszkodą na drodze własnego rozwoju. Z drugiej pozostaje ona niezastąpiona w rozwiązywaniu wielu codziennych problemów.

Kryzys ten ma niewątpliwy wpływ na zaburzenia unifikacyjnej funkcji rodziny, a także rodzi niebezpieczne konsekwencje prokreacyjne. Niedostatecznie emocjonalne predyspozycje wychowawcze oraz zaburzenia emocjonalne są źródłem przemocy w stosunku do dzieci. Dane statystyczne pokazują, że życie rodzinne w Polsce w ostatnich 25 latach uległo poważnym zmianom - w większości negatywnym.

W swoim nauczaniu Kościół Katolicki nie wyraża akceptacji dla współczesnych przemian modelu rodziny i postrzega je w kategoriach kryzysu. Istnieje potrzeba

organizowania i udzielania pomocy w przezwyciężaniu kryzysów emocjonalnych w małżeństwie i rodzinie przez Kościół i państwo. Działania Kościoła mają głównie na celu pogłębienie wiary i zakorzenienia wspólnotowego, które stanowią czynnik pogłębiający emocjonalne życie rodziny.

Działalność Kościoła rzymskokatolickiego nie ogranicza się wyłącznie do spraw wiary, ale obejmuje również takie dziedziny życia, jak np. pomoc społeczna, zdrowie czy edukacja. Mimo że Kościół i państwo to dwie autonomiczne i niezależne społeczności, które mają swój odrębny porządek prawny, przyświecają im podobne cele. Państwo podejmuje działania pomocowe w stosunku do rodziny dotkniętych sytuacjami kryzysowymi. Obejmuje ona między innymi możliwość objęcia wspólnoty rodzinnej oddziaływaniami terapeutycznymi, w celu zachowania jej jedności.

SŁOWA KLUCZOWE

Imienne: *Jan Paweł II, Benedykt XVI, Franciszek*

Rzeczowe: *związek, małżeństwo, zaburzenia emocjonalne, emocje, inteligencja emocjonalna, kryzys rodziny, wychowanie, rodzicielstwo, wartości, pomoc, terapia*

23.09.2021

Anna Pocholak